

КУЛТУРЕЦЪ ПРЕГЛЕДЪ

8 страници

Брой 8

Год. първа

Цена 2 лв.

Варна, ноември 1938 г.

Двуседмичникъ за култура, изкуство, наука, спортъ, стопанство и общественость

Вестникътъ членува въ Съюза на Журналиститѣ въ България

Гл. редакторъ: ДИМ. ТАЛЕВЪ

Редакторъ: ГЕОРГИ ДИМ. ИВАНОВЪ

Съдържание:

Индия

Страната на мировата скръбъ

Европа залъзва

Синътъ на Рембрандъ

загадката около Шекспиръ

господарката въ къщи

трѣбва ли да се отрича
днешната младежъ?

държавата на последнитѣ
Амазонки

Кой колко струва?

Чаплинъ въ ролята на Хитлеръ

домътъ на Марсилския
водолазъ

планинска страна ли е
България?

Какъ се става милионеръ и др

Александъръ

Добриновъ

известенъ нашъ карика-
туристъ — по случай
предстоящата му
изложба

Снимка на художественото
фото ателие „Скала“ —
Варна, ул. „Царъ Борисъ
III“, АД. ХАДЖОЛЯНЪ

ИНДИЯ

Погледъ върху социалното ѝ и стопанско положение. Една страна въ която се кръстосват хиляди противоречия

(Продължение отъ миналия брой)

Въ Индия живѣятъ две епохи, едновременно.

Въ селата цари мизерия. Въ тѣхъ живѣе 80 на сто отъ населението. Въ много села нѣма училища. Единствено здание е храмътъ, обикновено отъ камъни. По-старитѣ храмове на индуситѣ сж хубави съ рѣдка скулптура. Храмове-тѣ на мохамеданитѣ сж по-нови. Строени сж въ стила на джаминитѣ въ Мосулъ. Най-големата частъ отъ населението произвежда оризъ и изобщо се занимава съ земледѣлие. Мжжетѣ носятъ една престилка и най-много още една кърпа противъ слънцето.

Въ земледѣлието се работи съ най-примитивни сръдства. Доходъ малкъ, бѣдностъ голѣма. За културни и социални нужди не се мисли. Не се мисли за образование и почивка. По-необходимостъ доволни сж, ако иматъ малко оризъ, за да не умратъ отъ гладъ и да изтратятъ на гладъ и да прекаратъ презъ безработицата. Населението владѣе много малко парчета земя. Страда отъ голѣми данъци. Водятъ се продължителни и скжпи процеси за земята. Важна причина за нерационално обработване на земята сж нѣкои религиозни предписания. Запретява се да се употребяватъ за торъ човѣшки и на нѣкои животни, изпражнения.

Положението на селянитѣ се влошава още и за това, защото плащатъ голѣми наеми за земята (аренда) Индийското правителство, като представителъ на английската корона е собственикъ на земята. Въ нѣкои мѣста селянитѣ получаватъ прѣко земята отъ правителството за 30 години, но въ голѣмата частъ на Индия, условията сж по-лоши. Правителството дава земята на едри наематели, така нареченитѣ „Zemindors“. Тѣ експлоатиратъ ужасно селянитѣ при наемане земята и плащане наемитѣ. При наемането тѣ взематъ около три четвърти отъ наема за себе си. Тѣ сж най-безоглед-

ния слой експлоататори въ Индия. Живѣятъ разкошно и въ бездѣлие. Тѣ назначаватъ лошо платени събирачи на наемитѣ, които измжчватъ населението. Такива „Zemindors“ въ Индия има повече отъ 8 милиона души. Разбира се, повечето отъ тѣхъ поддържатъ правителството въ борбата му противъ освободителнитѣ стремехи на индийския народъ.

Въ Индия се говорятъ 222 различни езици. Но тѣ сж главно диалекти, най-разпространенъ езикъ е индускиятъ. Говорятъ го индуси и мохамедани, но разнo го пишатъ. На югъ говорятъ езика „Телугу“, а въ Бенгалия около 60 милиона души говорятъ бенгалски.

Около 3 милиона образовани говорятъ английски.

Въ Британска Индия около 170 милиона души изповѣдватъ индуска религия, около 65 милиона души сж мохамедани, 12 милиона души будисти, но главно въ Бурма, гдето живѣятъ изолирано и безъ голѣмо влияние.

Има около 5 и пол. милиона християни, най-много въ Мадросъ. Около 3 милиона души наречени „Sikhs“ — тѣ сж отъ индуски произходъ, отхвърлятъ политеизма и почитъта на образитѣ. Живѣятъ почти изключително въ „Пенджабъ“ „Parsen“ — сж около 100,000 души. Живѣятъ главно въ Бомбай и сж поклонници на Заратустра, тѣ сж предимно едри търговци.

Трѣбва да отбележимъ, оба, че, огромниятъ брой паренаричани прокажени, до които никой не трѣбва да се докосва.

За тѣхъ „G. t. Garratte“ въ своя коментаръ за Индия казва:

„Около 60 милиона индийци сж се изолирали отъ всѣка подвижностъ и всѣка възможностъ за прогресъ. Отъ ранна младостъ тѣхъ ги учатъ, че тѣ отблѣсватъ всѣко общезитие и че тѣхното нещастие е следствие на грѣхове-тѣ имъ отъ миналъ животъ“.

ЕВРОПА ЗАЛЪЗВА

Упадъкътъ отъ економически и политически характеръ. Европа е на пжтъ да изгуби своя извоюванъ сувернитетъ

Ако европейскитѣ народи и тѣхнитѣ водачи, не биха били заслѣпени отъ дребнавъ егоизмъ, тѣ биха се стрѣснали предъ печалното и вече недалечно бждаще, което ги очаква.

Нѣкога хората отъ бѣлата раса завладѣха свѣта. Европа обгърна земята съ изблика на своя гений. Европейски колонии цѣвтѣха по всички ширини. Никакви препятствия не устояваха предъ бѣлия човѣкъ. Навсѣкжде той успѣ да си извоюва концесии и привилегии.

Днесъ, този дивенъ сувернитетъ Европа е на пжтъ да го изгуби, дори въ много случаи го е изгубила вече. Началото на нейния упадъкъ започна отъ войната, а продължава и се ускорява отъ така наречената „криза“, явление едновременно отъ економически и политически характеръ.

Европа имаше нѣкога безкрайно политическо влияние по цѣлата земя. Днесъ Китай, Турция и Египетъ отхвърлиха режима на капитулациитѣ. Националнитѣ водачи въ всички страни подъ протекторатъ отбелязватъ значителни успѣхи. Разпритѣ и войнитѣ между европейскитѣ държави разрушиха окончателно тѣхния престижъ.

Въ интелектуално отношение все още Европа държи първо мѣсто, но тя е на пжтъ да отстъпи и него. Университетското образование е твърде много засилено въ Съединенитѣ щати и отъ единъ вѣкъ, тѣхнитѣ учени, екипирани съ много по-усъвършенствувани уреди, правятъ чудеса. Университети се отворя-тъ въ Северна Африка, въ Египетъ, въ Съюзенитѣ южноафрикански държави. Япония води твърде интензивенъ интелектуаленъ животъ. Индия се събужда, Китай ни съперничи съ своята древна мъдростъ.

А населението на земното кълбо продължава да расте непрекъснато. Ни войни, ни гладъ, ни самоубийства не намаляватъ сътрапезницитѣ око-

ло една все по зле сложена трапеза. Къмъ 1875 година Европа броеше 300 милиона жители. Въ 1933 година тѣ сж вече 800 милиона. Въ сжщото време дветѣ Америки сж увеличили населението си отъ 84 милиона на 259 милиона жители. Въ Азия положението е още по-страшно. Въ петдесетъ години 784 милиона азиатци сж вече единъ милиардъ и петстотинъ милиона.

Не трѣбва да се забравя, че по силата на единъ законъ, който не прави изключения, числото на ражданията намалява автоматично у интелектуално издигнатитѣ народи. Увеличението броятъ на земното население е дѣло на малко културнитѣ народи. По тази причина, не само въ Франция, но и въ Германия, даже и въ Италия, въпрѣки строгитѣ предписания на Дучето, броятъ на ражданията, особено, между „елита“ на обществото не отбелязва значителенъ прогресъ. Равновесието между населението на разнитѣ държави на земното кълбо е на пжтъ да се наруши съвсемъ. И въ това се състои именно голѣмата опасностъ за Европа. Изтъчнена Гърция нѣкога стана плячка на многобройнитѣ и сурови римляни. Необятната римска империя, нѣколко вѣка по-късно, падна подъ ударитѣ на многочисленитѣ, варварски германски племена.

Все пакъ, всѣка надежда за Европа не е загубена, но трѣбва да пристѣпимъ незабавно къмъ мѣрки, за заздравяването и обнова, които се състоятъ въ Методична организация на земледѣлското и индустриално производство, премахване на митническитѣ прегради между европейскитѣ държави и засилване на международната търговия. Унищожение на войната между бѣлитѣ. Изобщо, създаването на единъ европейски фронтъ срещу Азия, конкуренция, изобретателна, свѣрхпроизводителна и свѣрхнаселена.

Шапкарница

„СЛАВЧО“

С. В. Василевъ

ул. „Преславъ“ (Срещу кафене Балканъ“)

По случай настоящия сезонъ пристигнаха последни модели меки шапки. Голѣмъ изборъ отъ ученически фуражки, детски шапки и каскети. Цени народни.

Едно посещение е достатъчно

Билярди

КАРАМБОЛНИ, КОНТРОЛНИ, РУСКИ и др.

СЪ МРАМОРНИ ПЛОЧИ

Предлага на конкурентни цени и много леки условия за изплащане. Дипл. билiardна ф-ка „Лонгозъ“ на Вл. Христовъ ул. „К. Стоиловъ“ 9 — Варна

Синът на Рембрандъ

Титусъ, изобразенъ отъ великия холандски художникъ, намѣренъ следъ дълго скитничество

На другия денъ следъ смъртта на най-великия холандски художникъ ванъ Рейнъ Рембрандъ (1606 — 1669 г.) отъ неговото ателие е изчезнало платното, отъ което великия художникъ никога не се раздѣлялъ и което не продавалъ по никаква цена, не гледайки на своята сиромашия. Това било портрета на неговия синъ Титусъ.

Изчезналъ въ 1,669 г. Въ течение на три столѣтия „синътъ на Рембрандъ“ изпиталъ различни превратности на съдбата. Него го намѣрили сега въ Ванне (Бретанъ).

Преди една седмица картината била изпратена съ аеропланъ, отъ Парижъ въ Амстердамъ, където тя се изучава отъ холандски експерти. Парижките експерти едино-

душно признали първообраза на картината.

Архивните изследвания установили, че шедьовъра на Рембранда наскоро следъ неговата смъртъ (въ 1680 г.) попадналъ въ картинната галерия на шведския колекционеръ Йоханъ фонъ Клинь. Въ 1754 г. той е притежалъ на нѣкоя си г-ца фонъ Клинковегайнъ, жителка на Померания. Оттамъ бива пренесенъ въ Бретанъ, отъ кан. Филипъ де Керамелъ. Въ 1850 г. картината попаднала въ ржцетъ на г-ца Манделе която се омжила за Нормандския текстиленъ фабрикантъ Ле Брьо, следъ което платното бива препродавано отъ ржка на ржка и дошло до старата ванска фамилия, която продала сега „сина на Рембранда“ на Амстердамския музей.

ЗАГАДКАТА ОКОЛО ШЕКСПИРА

на пжтъ да се разкрие. Тайната въ могилата на поета Спенсеръ

Загадката около личността на Шекспира се предполага, съ увѣреностъ, че се крие въ могилата на английския поетъ Спенсеръ, който се поминалъ презъ 1593 год.

Спенсеръ е билъ погребанъ въ вестминстерското абатство. Въ деня на неговото погребение, всички знаменити поети на времето положили въ гроба му по едно съчинение въ честъ на покойния; къмъ поетитъ присѣдинили своитъ ржкописи и писателитъ.

Между тѣхъ, по всѣка вѣроятностъ билъ и Шекспиръ. По този начинъ, единствения ржкописъ на Шекспира може да се намѣри въ камената гробница.

Както е известно до днесъ не сееудало да бжде намѣренъ нито единъ ржкописъ отъ Шекспира.

Отъ него, както и отъ Молиера сж останали единствено нѣколко подписа въ официални документи, които подписи се различаватъ единъ отъ другъ, така напр. въ една бележка въ която моли единъ свой приятелъ да му услужи съ 30 фунта и два различни неподходящи единъ на другъ, портрети.

Управителтъ на Вестминстерското абатство, следъ дълги молби е далъ разрешение да отворятъ гробницата, при което да присъствуватъ само нѣколко избрани лица.

Кжтче за Жен Господарката въ кжщи

Въ добрия бракъ жената трѣбва да бжде господарка въ кжщата си. — Жената трѣбва да разполага съ нуждното достоинство, иначе не е жена

Жената е призвана да бжде на първо мѣсто господарка въ кжщата, а чакъ следъ това да бжде любовница, домакиня, приятелка, другаръ въ борбата съ живота, майка, сътрудница, и помощница на мъжа. Мжжтъ сж жени за девойката, която обича. Когато тази девойка стане съпруга, мжжтъ прави едно откритие: отношението, което е сжществувало между него и неговата годеница като девойка, се е напълно промѣнило, откакъ тази девойка е станала неговъ съпруга. И това именно е доброто. Понеже, ако жената би останала девойка и само любовница, — а повечето мжже преди сключването на брака виждатъ въ девойката изключително любовница, — тогава мжжтъ бързо би се наситилъ на брака, би се разочаровалъ, понеже би разбралъ, че той, наистина, е търсилъ само любовница, ала въ подсъзнанието си е желалъ и много други нѣща.

Често преминаватъ години, докато мжжтъ узнае каква е въ сжщностъ неговата жена. Години минаватъ, докато мжжтъ се научи да цени своята жена. Твърде често е нужно човѣкъ въ живота си да премине презъ известни изкушения и разочарования, та да се научи да цени онова друго сжщество съ което живѣе. Въ щастieto стойността не се узнава толкова добре. Въ първия любовенъ унесъ младата брачна двойка забравя за всички останали важни прояви на всѣкидневния животъ, който се състои отъ твърде много нѣща, а най-малко отъ цѣлукви и прегръдки

Жената като господарка въ кжщата е необходимостъ, защото мжжтъ не може да задържи за себе си това право, толкова повече, че той най-

малко стои въ кжщи и отъ домашнитъ работи не разбира много. Жената като господарка въ кжщата е индивидуално явление. Въ това отношение тя не трѣбва да се промѣня на нейния личенъ вкусъ и на порядкитъ, които тя въвежда, за да бжде тя огнище такова, каквото трѣбва да бжде по нейнитъ замисли. А ако мжжтъ не желае да бжде тѣй, тогава неговата жена ще почне да се чувствува като чужда въ кжщата, а това е началото на едно голѣмо нещастие.

Никога жената, като господарка въ кжщата не ще извърши нѣщо, което би било въ ущърбъ на брачната хармония, а ако все пакъ неволно стори нѣкоя грѣшка или нѣщо, съ което мжжтъ не може да се помири, тогава съ благи думи и нѣжна намѣса може да се постигне несравнено много повече, отколкото съ караници, мѣлчание, упоритостъ и т. н.

Всѣка жена, която обича своя домъ, трѣбва да бжде господарка въ него. Тази радостъ и власт мжжтъ трѣбва да и позволи. Жената има своя особена религия, и всѣка религия трѣбва да се почита, макаръ и да не е наша. А съ течение на времето тази религия се възприема. Жената по своя психически съставъ е определена за добро и за създаване атмосфера на приятностъ за онѣзи, които обича и уважава. Тя въ своето господаруване въ кжщи не ще стигне до деспотизмъ, ако искрено е проникната отъ желанието да бжде въ нейния домъ всичко щастливо, доволно, спокойно и въ него да се живѣе съ чувство на приятностъ. А всѣка жена желае това, защото иначе тя сама първа подава оставката си отъ това господаруване въ кжщата...

Магазинътъ на шивашката кооперация

„Морски Изгрѣвъ“

се премѣсти на ул. „Царъ Борисъ“ 2
(подъ хотелъ Мусалла)

Разполага съ чисто възлени платове за дамско и мжжко облякло. Финни одеала, българи и европейски сатени за ученически престилки и всички видове шивашки материали при цени конкурентни

НА ВЗАИМНО СПОМАГАТЕЛНИ КАСИ
ТРИ МЕСЕЧНО ИЗПЛАЩАНЕ

Рекламитъ въ в. „Културенъ Прегледъ“ постигатъ винаги целта си

„Културенъ Прегледъ“

Машини

земледѣлски
индустриални
и занаятчийски

Мотори — петролни, нафтови и дизелови, специални за лодки и гемии

Дараци и жбкы за дараци

Мелничарски сита и всички мелничарски потребителни

Шевни машини — ржчни и крачни

На износни цени и условия при

„Ориентъ“

Акц. д-во — Варна
ул. Царъ Симеонъ 23

Тел. 21-18

Запомнете!

Тръбва ли да се отрича днешната младеж

като факторъ въ обществения животъ? Съвременнитѣ младежи познаватъ сравнително добре живота. Противоречия и несъстоятелни доводи, съ които се отрича правото на младежитѣ да взематъ активно участие въ изграждане на обществения животъ

Днешната младеж не е безразлична къмъ проявитѣ на обществения животъ. Напротивъ, тя има своя неоспорванъ дѣлъ при изграждане културата и здравия социаленъ стълбъ на държавата. За съжалание обаче, намиратъ се известни заинтересовани срѣди, които безпринципно отричатъ обществената сжщностъ и значение на младежта. И, за да „подкрепятъ“ и „аргументиратъ“ тезитѣ си, тѣзи „възрастни“, привеждатъ редица несъстоятелни доводи, като тия, че младежта била „незрѣла“, „неулегнала“, „хвърчаща“ и изобщо, неспособна да води какъвто и да било общественъ животъ. Да се отрича ролята на младитѣ хора, като общественъ факторъ въ живота, значи, да се не познава, както душата на тия млади, така сжщо и цѣлата имъ психология.

Ние мислимъ, че на сжщото основание, съ което въ стопанския животъ не различаватъ младежта отъ възрастнитѣ, когато е въпросъ да се оползотвори труда, на сжщото основание, по причина на което тя остава безработна и безпросвѣтна, на сжщото основание, съ което ѝ вмѣняватъ обществени задължения, тя чувствува своитѣ обществени прояви като дългъ къмъ прогресивната общественостъ, като дългъ къмъ себе си и къмъ културата. И, ако нѣкой дръзва понѣкога да ѝ оспорва или отнема това, извоювано съ личния примѣръ на саможертвата свещенно право, споредъ насъ, той върши най-голѣмото престѣпление по отношение на подрастващитѣ.

Съвременитѣ младежи познаватъ сравнително добре живота: съ неговитѣ вѣчни и неумолими закони, съ суровоститѣ му, изобщо, съ всичкитѣ му лоши и добри страни. По-голѣмата частъ отъ тия млади израстватъ въ трудъ, на полето и нивата, на лозето, по фабрики, работилници и станове и т. н. И въ борбата си съ житейскитѣ неслоди, честотѣ пжти, тѣ сж образецъ на истински герои и борци въ тоя животъ. Имаме ли право тогава да ги обвиняваме, че се увличали въ разни обществени течения и групировки? Всѣки инцидентъ, всѣко дѣло, лишено отъ участието на мла-

дитѣ, сж вяли, несвършенни.

Та нали днесъ младежта дава тонъ и животъ на всички културно-просвѣтни и възпитателни организации? Тамъ тя привиква на редъ и дисциплина, става единна и действена, калява волята, облагородява чувствата и възвишава духа, възпитава въ себе си принципитѣ на единъ здравъ творчески и общественъ моралъ, на обществена солидарностъ, човѣщина, почина на идеитѣ, безъ маска и тѣсногръдие, безъ изкориствано: пакъ въ тия организации младежта се приучва къмъ колективенъ трудовъ животъ. Покрай редицата искания, които предявява тая младежъ предъ обществото, покрай правата си, тя знае да спазва и своитѣ задължения, а сжщо тѣй има чувство и за обществената си отговорностъ. А само хора, които сж отгледали въ душата си тия велики добродетели, най-добре сж разбрали предназначението и мѣстото си срѣдъ обществото. Такива съзнателни и превъзпитани въ единъ общественъ моралъ личности най-честно и съвестно служатъ на интереситѣ на народа.

Значи, излиза, че младежта, като съставка на дадено общество, има свой собственъ пжтъ на развитие, следователно и свой общественъ животъ. Тѣй, че обществената функция на младитѣ има своята сила и значение въ цѣлия общественъ животъ на дадена национална единица.

Ние не отричаме правото на всѣки, който би ни възразилъ, че въ процеса на своето развитие, при предприемане на известни инициативи, младитѣ изпадатъ често пжти въ заблуждения и грѣшки, върно е

и другото твърдение, че тѣ сж не напълно опитни въ живота. Но тия възражения не сж още аргументъ, който ще отрече младежката общественостъ. Ето случай, при който старитѣ съ по-голѣмата си практика и опитностъ въ живота, ще се притекатъ на своитѣ по-малки събратя; ще ги изведатъ отъ заблужденията и ще имъ посочатъ правия пжтъ на мисль: работа и действие. Ние не омаловажаваме ролята и значението на старитѣ въ цѣлия политико-общественъ и стопански животъ на страната. Но въ полето на труда, билъ той физически или интелектуаленъ, има мѣсто за всички ония, които искатъ да видятъ своя народъ издигнатъ надъ невежеството и обскурантизма, да се кжпе въ свежитѣ струи на едно заслужено благоденствие.

Нека, като обвинявани отъ по-старитѣ, имъ припомнимъ, че и ние имаме хубави страни: вѣчно младитѣ пориви, великитѣ усгреди къмъ красота, обществена справедливостъ и свѣтлина, неугасимата жажда, съ огнения ентузиазъмъ и енергия, раздаването безъ възмездие и оптимизма — това сж все качества, които сж притежание въ по-голѣма степенъ на младежта.

Дори Тургеневъ, отдѣля бащитѣ отъ синоветѣ, на консервативното начало постави вѣчно младото, възхождащо начало въ живота — младежта.

Никакви доводи не сж въ състояние да лишатъ младитѣ отъ правото имъ да взематъ активно участие въ изграждане на обществения животъ.

Психологията ни учи, че едни отъ най-голѣмитѣ учени, философи, поети общественици и др. въ процеса на своето развитие, още отъ най-крежката

си млада възраст сж вземали живо участие въ общественитѣ борби и по такъвъ начинъ сж калявали по-силно волята, облагородявали характера и развивали интелекта.

Доказано е чрезъ опытъ и теоритически, че творческата самодейностъ на младежитѣ ги прави съ по-голѣмъ духовенъ обсъгъ, въздействува имъ възпитателно и ги приучва на любовъ къмъ колектива. На младитѣ трѣбва да се даде възможностъ да почувствуватъ и осъзнаятъ своята обществена сила, стойностъ и значение, за да ги отдадатъ съ присжщата си любовъ за тържеството на културата, мира, прогреса и демокрацията

Ние не можемъ да си представимъ младежта, изолирана по единъ или другъ начинъ отъ обществеността. Такава младежъ ще бжде съ подрѣзани криле, безъ полетъ на духа, безъ усгреди; такава младежъ съ една дума казано, ще бжде мъртва.

Време е вече старитѣ — нашитѣ майки и бащи — да по-дадатъ ржце на своитѣ деца и съ дружни усилия, въ трудъ, обгеряни отъ огъня на саможертвата и служба въ името на добре разбранитѣ народни идеали, да трѣгнатъ по пжтя на едно пълно, културно и стопанско възмогане.

Зецото живи сж още и вѣчно ще живѣятъ думитѣ на починалия нашъ народенъ трибунъ, Проф. Д-ръ Ас. Златаровъ, че „Каквото младитѣ пожелаатъ, като съгласуватъ и обединятъ своитѣ усилия и вѣра, то ще бжде истината на утрешня день.“

Стефанъ П. Стояновъ —
Вихренски

Тютюневата фабрика „МОМИЧЕ“

На М. К. Авгериниди — Варна

явява на г. г. пушачитѣ, че всичкитѣ ѝ качества цигари сж приготвени отъ **хубави южно-български тютюни** които задоволяватъ истинскитѣ пушачи **фабриката смѣло ги препоръчва**

Печатница А. Ю. Пъндѣклийски ул. „Панагюрище“ 1 — Варна

„Културенъ Прегледъ“

Гулиемо Маркони

Почти всички голѣми изобретения на XX в. сж направени отъ хора, които сж били въ началото на умственото си развитие. Айнщайнъ е поставилъ теорията на релативността двадесетъ годишенъ. Младиятъ лѣкаръ Бентингъ отъ Канада е открилъ, сжщо така младъ, срѣдства за оборване на захарната болестъ. И Гулиемо Маркони бѣ напълно завършилъ своето грамадно изобретение на безжичния телеграфъ, още като двадесетъ годишенъ младежъ. И като двадесетъ и две годишенъ неговитѣ опити били вече признати и използвани.

На 25 април 1874 г. Маркони се ражда въ Болоня, отъ баща търговецъ, италианецъ и майка шотландка. Двадесетъ години по-късно той познава вече съвсемъ добре физиката и химията и презъ една безсънна нощъ съзнава, че е възможно да се предаватъ електрически сигнали презъ етера отъ едно мѣсто на друго. Маркони самъ разправялъ, че си спомнялъ винаги нея нощъ въ Алпите съ всичкитѣ си подробности.

Въ Болоня измолва отъ родителитѣ си две стаи, които урежда като работилница. Тамъ построява своитѣ апарати и прави своитѣ опити. Неговата майка е първиятъ човѣкъ който вѣрва въ неговитѣ опити, и тя съумява да удобри и критическитѣ възражения на бащата.

Презъ 1894 г. една декемврийска нощъ Маркони събужда майка си и я завежда въ стаята за опититѣ. Той я накарава да натисне едно копче и на деветъ метра едно звънче почва да звъни. Това звънче не е свързано съ копчето.

Една година по-късно Маркони прави своитѣ опити извънъ работилницата. Той предава безжични знакове до едно далечно невидимо разстояние. Презъ 1806 година предава сигнали на 3 км. Тогава майка му заминава съ него за Англия, гдето му се дава възможностъ да прави опити предъ пощенски чиновници. Задаватъ му задачите да предаде сигнали отъ главната поща до приемателъ, уреденъ отъ него, на брѣга на Темза. Пощенскитѣ чиновници му даватъ телеграма, която той предава незабавно и която бива приета безъ всѣкакви повтаряния.

Веднага следъ тия официални опити Маркони е поканенъ да продължи по тая пѣть гредъ висши и платени инженери. Младиятъ италианецъ

успѣва да предаде известията си на 12 км. Следъ тия успѣхи Маркони дава своето изобретение за патентъ. Двадесетъ и две годишниятъ момѣкъ става прочутъ за една нощъ. Италианското правителство го повиква въ Римъ и Специя, гдето се уреждатъ изпращателни станции подъ негово ръководство. Следъ като успѣва да приеме въ Специя известия по безжиченъ телеграфъ, идещи отъ единъ италиански корабъ, който се намира далечъ въ морето, той отива въ Римъ и показва своитѣ опити предъ кралското семейство. Кралица Маргарита, майка на сегашния кралъ се заинтересувала много отъ това ново изобретение.

Следнитѣ си успѣхи Маркони достига въ Англия. Принцътъ отъ Уелсъ, по-късно кралъ Едуардъ VII се ранява тежко въ крака. Принуденъ е да остане на яхтата си. Единъ членъ отъ двореца предлага да си послужатъ съ безжичния телеграфъ, за поддържане връзка съ майката на престолонаследника. Маркони който се намиралъ въ Англия построилъ изпращателна станция и поддържа така шеснадесетъ дена връзка между яхтата и кралския дворъ.

Съ тия технически изобретения Маркони става познатъ и на широката публика. Изпърво неговитѣ опити биватъ използвани отъ военната техника. Англичанитѣ употребяватъ безжичния телеграфъ при войната съ буритѣ презъ 1900 г.

Следната целъ на Маркони е да преодолѣе морето. Презъ 1902 г. се предава първия морзовъ безжиченъ телеграфъ презъ Атлантическия океанъ.

Презъ време на едно пребиваване въ Америка се среща съ Едисонъ. Тѣ се сприятеляватъ отъ първия моментъ и оставатъ приятели до смъртта на Едисона. Презъ 1909 година, едва двадесетъ и петъ годишенъ получава най-големата признателностъ на науката — Нобелевата награда за физика.

Радиотелеграфията напредва. Всѣки корабъ е снабденъ съ апаратъ. А колко е важна тази телеграфия за единъ параходъ това се знае отъ „Титаникъ“, гдето благодарение на радиото сж били спасени 700 души!

Презъ 1914 година Маркони е сенаторъ. Презъ 1917 година влиза въ италианската армия като поручикъ за генералния щабъ.

Следъ войната построява

(Следва на 7 стр.)

ЕЛЕКТРИЧЕСТВОТО НА УТРЕШНИЯ ДЕНЬ

Полковникъ Крамптонъ, единственъ живъ отъ помощниците на Едисонъ, вече 90 годишенъ е помагалъ дейно на гениалния изобретателъ, когато той е работилъ надъ осъвършенствуването на електрическата лампа. Той е направилъ много за популяризирането на електрическото освѣтление въ Европа, кждето най-напредъ то е било посрешнато не само съ недовѣрие, но и съ враждебностъ.

Въ разговоръ съ журналититѣ стария полковникъ разказалъ, какъ преди половинъ вѣкъ е поставилъ електрическо освѣтление въ Бъкингамския дворецъ. Когато кралица Виктория видѣла въ полюлитѣ матови абажури, въ които били поставени лампитѣ, тя изпаднала въ силенъ гнѣвъ:

— Махнете веднага тази гадостъ! Свѣтлината трѣбва да бжде естествена, а тукъ всѣки ще си блѣска главата, за да разбере отъ кжде иде свѣтлината.

Въ края на краищата кралицата се съгласила на компромисъ: електрическитѣ лампи били поставени въ полюлитѣ по такъвъ начинъ, че запазили външния видъ на свѣщи. Въ тоя си видъ електрическото освѣтление сжществувало и до сега.

Полковникъ Крамптонъ твърди, че електрическото освѣтление е единъ истински царски подарѣкъ за човѣчеството, което обаче, не е съумѣло още да го използва, както трѣбва. Сегашнитѣ електрически лампи даватъ слаба или много силна свѣтлина. Съставътъ на лжжитѣ имъ е вреденъ за зрението.

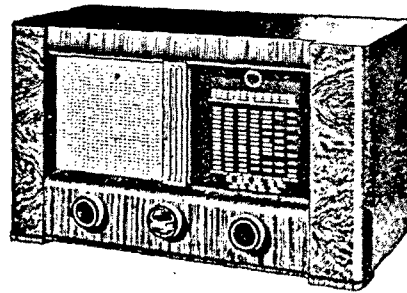
— До 50 години отъ сега нататѣкъ — заключилъ Крамптонъ — въ стениитѣ на новитѣ сгради, ще се зазиждатъ апарати, които ще разпространяватъ „дневна“ свѣтлина. При днешното състояние на техниката това може да се постигне и сега, обаче пречатъ съображения на икономии.

Първокласната семейна
пивница и карзациария

Евксиноградъ

сервира най-първокласествени напитки и разполага съ отлична скаръ, Приятна обстановка
Прислуга вежлива и акуратна

Радио МЕНДЕ

и тази година държи
ПЪРВЕНСТВО ПО
ТОНЪ, на кжси вълни и селективностъ.

Не купуватъ апарати преди да посетите

Радио Менде
Цени най-износни за дългосрочни изплащания

Представителство за Варна
ул. 6 Септемврий 3

ИЗВЕСТНИЯ СПЕЦИАЛИСТЪ МАЙСТОРЪ ГЛАДАЧЪ

Шмиль Коевъ

ПОЗНАТЪ ОТЪ ФИРМАТА „Венеция“ ОБЗАВЕЖДА
СЕГА НОВАТА ГЛАДАЧНИЦА И ПЕРАЧНИЦА

:Хелвеция:

ул. „Шейново 3 (срещу фриз. салонъ „Ида“). Пере, глади бельо, яки и всѣкакви ржкоделни издѣлия най-идеално

Държавата на последните амазонки

Войнствените жени в джунглите. Преживялиците на една художничка

Въ парижките художествени кръгове буди необикновен интерес изложбата "Амазонки" на художничката Марселъ Лефевър, тъй като мотивите на тая картинна изложба сж черпени от лични преживявания на художничката в девствени гори на Бразилия. Въ последните нѣколко години Лефевър предприела пътувания из Африка и южна Америка

Въ връзка съ изложбата си художничката е разказала предъ единъ журналистъ, какъ е попаднала въ държавата на последните амазонки на свѣта. Пътувайки съ нѣколко индианци въ

непроходимитѣ джунгли на Бразилия

тя се срещнала внезапно съ група индианки, въоръжени съ лъкове и стрели.

— Предъ мене стояха десетъ едри, съвсемъ голи индианки, чиито тѣла, отъ главата до петитѣ бѣха татуирани, като държеха въ ржцетѣ си лъкове и стрели. Дадохъ имъ веднага нѣколко подарѣци, отъ които едно огледалце извика необикновенна радостъ. Мойтѣ индианци влѣзоха въ разговоръ и скоро узнахъ, че сме поканени отъ тия забележителни жени, въ селото имъ всрѣдъ девствената гора. На въпроса ми, какъ така жени сж тръгнали на ловъ въ тая дива мѣстностъ, получихъ следния приблизителенъ отговоръ: „Ние не сме жени, а бойци! У насъ мжете се занимаватъ съ грижитѣ по децата и домакинството; тѣ сж длѣжни да се подчиняватъ на женитѣ, защото само тѣ носятъ оружие, отиватъ на ловъ и воюватъ съ съседнитѣ племена“.

Азъ разбрахъ, че случайността ме бѣ довела при последното амазонско племе.

Столицата на женската държава

Но азъ трѣбваше да преживя още много интересни нѣща. Слѣдъ десетдневенъ ходъ ние стигнахме въ „Толдо“,

както се наричаше това село. До малко езерото се издигаха постройки на колове. Една куриерка бѣ предизвестила нашето пристигане, затова ни очакваше тържественъ приемъ. Мжете свирѣха на примитивнитѣ си инструменти, а женитѣ ни посрещнаха въ пълно бойно снаряжение.

Следъ това бѣ сложена празнична трапеза, за която бѣха изпечени нѣколко маймуни. Само женитѣ бѣха насѣдали наоколо, а мъжете прислужваха. Азъ останахъ нѣколко дни при честолюбивитѣ амазонки, отредиха ми особена колиба и имахъ случая да чуя за „ману“ — горския духъ, комуто тѣ се молятъ и който имъ праща „зелената греска“, която ние наричаме тропическа треска.

Политическата организация, ако може така да се каже, е малко усложнена. Начело на „Толдо“ стои една стара жена, която има видъ, че отдавна е прехвърлила стотѣ години. Тя е върховенъ сѣдия. Въ всѣко семейство

жената е главатаръ

Ако тя очаква дете, тя отива сама въ гората, за да не я вижда никой мъжъ, когато страда. Щомъ, обаче, детето се яви на бѣль свѣтъ, мъжете има върховната грижа за него до 13 годишната му възраст. Въ тая възраст момичетата отиватъ въ единъ видъ лагеръ, дето се обучаватъ въ употребата на оружие, следъ това получаватъ правото да си купятъ мъжъ, при което главатарътъ на „Толдо“ опредѣля цената. Свдбенитѣ тържества траятъ, споредъ богатството на жената, отъ два до петъ дни. Смъртното наказание не е познато въ тая държава, защото ако нѣкой извърши нѣкакво тежко престѣпление, той се изключва отъ селищната общностъ, което ще рече, че трѣбва да отиде самъ въ горския пушинакъ, дето за наказанието му ще се погрижатъ змиитѣ и тигритѣ.

Факултативно осигуряване при фонда О. О.

Съгл. гл. 1 ал. II З. О. О. самостоятелнитѣ занаятчий, търговци, земледѣлци и свободни професии, които нѣматъ годишенъ доходъ по голѣмъ отъ 50,000 лв., а сжщо и служителитѣ при държавнитѣ и изборни учреждения, могатъ да бждатъ осигурени по нѣкои видове отъ изброенитѣ осигуровки, ако желаятъ.

Лицата, които иматъ право да бждатъ осигурени факултативно могатъ да се осигурятъ само за случай на „болестъ и майчинство“ и „инвалидностъ и старостъ“ или по едно отъ тия два вида осигуровки. За случай на злополука и безработица тѣ не могатъ да се осигуряватъ. При тѣхъ злополуката, що се касае за лѣкуването, се третира като болестъ, ако пострадалиятъ е осигуренъ за случай на болестъ а неработоспособността отъ злополуката се третира споредъ правилата за обща инвалидностъ, ако лицето е осигурено за случай на инвалидностъ.

Лице, което желае да бжде факултативно осигурено подава въ съответната Инспекция на то Труда декларация, въ която се съобщава по кой видъ осигуровка иска да бжде осигурено и съ каква стойностъ марки ще облепва осигурителната си книжка. Къмъ декларацията прилага удостоверение отъ данъчната властъ или общината за своя годишенъ доходъ, както и удостоверение за здравословното му състояние, издадено отъ държавенъ, общински или фондовъ лѣкарь. За своя годишенъ доходъ държавнитѣ служители не представятъ удостоверение а самитѣ тѣ деклариратъ въ писмената декларация.

Работници и служащи, които сж били задължително осигурени и сж напуснали рабо-

тата, безразлично по каква причина, могатъ да се осигурятъ факултативно, само ако сж заети въ нѣкаква стопанска дейностъ, т. е. ако станатъ занаятчий, търговци, земледѣлци, или занимаватъ свободна професия. Тѣ постѣпватъ по сжщия начинъ указанъ въ т. 4 на настоящето окръжно.

Факултативно осигуренитѣ иматъ право на парична помощъ при домашно и болнично лѣчение, ако удостовѣрятъ, че презъ време на боледуването имъ е спрѣла работата, отъ която сж се препитавали. За всѣки конкретенъ случай, обаче, се донася до дирекцията и се иска разрешение за плащане на парична помощъ.

Що се отнася до факултативно осигуренитѣ държавни и общински служители, на тѣхъ се плаща парична помощъ при домашно и болнично лѣчение, ако удостовѣрятъ, че презъ време на боледуването, не сж получавали заплатата си отъ учреждението където служатъ. Въ този случай за плащане на парична помощъ не се иска разрешение отъ Дирекцията.

Факултативно осигуренитѣ се ползватъ отъ курортно лѣчение на общо основание.

Всѣки три месеца, се провѣрва дали факултативно осигуренитѣ поддържатъ въ редъ осигуренитѣ си книжки. Нека се има предъ видъ, че факултативно осигуренитѣ сжщо сж длѣжни въ началото на всѣка седмица да облѣпватъ книжките си съ марки. Тия отъ тѣхъ, които не платятъ това се считатъ, че сами сж се отказали отъ фонда О. О. и се заличаватъ отъ списъка на факултативно осигуренитѣ. Такова лице може наново да се осигури факултативно само следъ като наново попълни условията изложени въ настоящето.

Не правимъ реклама, а излагаме една истина

Вашитѣ гости ще бждатъ най-приятно изненадани съ шоколадовитѣ и отъ най-различни сортове бонбони, шоколади (Лешникъ, Марципанъ, Мока, Битеръ и специални локуми отъ единствения магазинъ:

„БУКЕТЪ“

ул. „Царъ Борисъ“ № 21

Разполага съ всички видове захарни и шоколадови издѣлия, бисквити и др. отъ добре реномиранитѣ фабрики на

А. М. Чалбовски

Посететѣ да се увѣрите

Георги П. Божковъ

Шоколадъ „Букетъ“

Шоколадъ „Букетъ“

Дамски салонъ

ДАНЧО

съобщава на своитѣ клиенти че разполага съ последнитѣ модели и Журнали

1939 г.

Четете в „КУЛТУРЕНЪ ПРЕГЛЕДЪ“

„Културенъ прегледъ“

Кой колко струва?

Какъ се котирагъ на Ню-Йоркската борса автогра-
фитъ на знаменититъ наши съвременници

Въ Ню-Йоркъ съществува
специална борса, въ която се
опредѣлятъ ценитъ на само-
ржкописи на знаменити съвре-
меници, както това се практи-
кува и въ фондовитъ борси.
По ценитъ може да се сжди
за популярността на това или
онова лице.

Най-високи цени се даватъ
за саморжкописитъ на днеш-
нитъ диктатори. Автографътъ
на Хитлеръ се цени въ настоя-
щия моментъ 100 долара; Му-
солини — 75 дол.; Кемалъ Ата-
туркъ — 60 дол. Едно време
за саморжкописа на Сталинъ
сж давали 200 дол.; но следъ

това цената е спаднала.

Въ първитъ години на Руз-
велтъ автографа му се коти-
ралъ 80 дол. Но следъ това е
започнало „обезценяване“, па-
заря билъ наситенъ отъ твърде
много саморжкописи и сега
може да се получи за 25 дол.
Когато Леонъ Блумъ и Антони
Иджъ бѣха на властъ тѣхнитъ
автографи струваха по 60 до-
лари. По настоящемъ тѣхната
цена е спаднала до 5 долари.

Единствени затвърдени и
установени цени иматъ двата
саморжкописи на папа Пий XI
— 50 долари и на Махатма
Ганди — 30 долари.

Поуки отъ Дания!

Дания има около 3 милиона
население, половината отъ на-
шето. Пространство три пжти
по малко отъ нашето (около
40,000 кв. км.). Занятие главно
земледѣлие и скотовѣдство.
Повечето отъ населението съ
по нѣколко десетки декари на
семејство.

Интелигентниятъ датски се-
лянинъ типизира производст-
вото си по видъ и качество,
употрѣблява машини и за мал-
китъ стопанства. Вживѣлъ се
въ истинското кооперативно
дѣло.

Кравата на датския образо-
ванъ селянинъ е дала презъ
1934 год. срѣдно 3,200 литри
млѣко (презъ 1870 — 1350 л.).
Малката Дания е изнесла
презъ сжщата година 150,000
килограма масло. Дания е оте-
чество на народнитъ универ-
ситети.

Чаплинъ

въ ролята на Хитлеръ

Знаменитиятъ американски
киноартистъ Чарли Чаплинъ,
въ единъ разговоръ съ журна-
листитъ, е заявилъ, че възна-
мѣрява да играе въ ролята на
Хитлеръ, въ единъ свой пред-
стоящъ комически филмъ.

— Азъ считамъ, — казалъ
Чаплинъ, че имамъ пълното
право да подражавамъ Хитле-
ра, така както той отдавна ми
заимствува моитъ мустаци и
се гордѣе съ тѣхъ предъ цѣ-
лия свѣтъ.

Магазинътъ на шиваш-
ката кооперация „Морски
Изгрѣвъ“ се премѣсти на
ул. „Царъ Борисъ“ № 12 подъ
хотелъ Мусалла и разполага
съ чисто вълѣнени пла-
тове за дамско и мъжко
облѣкло, финни одесла,
български и европей-
ски сатени, за ученически
престилки и всички ви-
дове шивашки мате-
риали при цени конкурентни

ТУЛИЕМО МАРКОНИ

(Продължение отъ 5-та стр.)

инструментъ, който промѣня
частния животъ на мнозина.
Съ него се прави политичес-
ка пропаганда. Това е радио-
апарата. Всѣки приема това
изобретение, като нѣщо съв-
семъ естествено. Презъ 1921 г.
се дава въ Лондонъ първия
радиоконцертъ.

Презъ 1930 год. Маркони
открива въ Сидней, Австралия,
една изложба. И докато се на-
мира още на яхтата си, „Елект-
тра“, той натисва едно копче и
цѣлия градъ се освѣтлява фее-
рично.

Още презъ 1927 год. кралъ

Емануилъ го повишава въ
рангъ маркизъ а презъ 1930
год. става председателъ на Ака-
демията на наукитъ и членъ
на голѣмия фашистки съветъ.

Последнитъ години Маркони
се е занимавалъ съ изобре-
тението на лжчи, чрезъ които
могатъ да се спиратъ кораби,
които се намиратъ на далечно
разстояние.

И тоя голѣмъ изобретателъ,
както мнозина други не е вече
между живитъ,

Може да се каже, че следъ
Мусолини той бѣ най-видната
личностъ въ Италия.

Очила
ВСЪКИ ПРЕДПОЧИТА ДА
СИ КУПУВА ОЧИЛА СЪ
НАЙ-ГОЛѢМО ДОВѢРИЕ
ОТЪ
ОПТИЧЕСКИЯ
МАГАЗИНЪ

Албертъ Я. Мосачо

ул. „Царъ Борисъ“ 15

Защото е най-стария оптически магазинъ въ града и
винаги разполага на складъ съ първокачествени стъкла

Цайсъ и най-нови модели рамки

Цени подъ всѣкаква конкуренция

Известното модно кройческо ателие на

Иванъ И. Колевъ

ул. Воденъ и Царъ Борисъ (до маг. Художникъ)

Разполага съ най-новитъ английски и френски
Журнали за сезона. Изработва по вкуса на
клиента. Поставя винаги най-доброкачествени
материали

Поуки отъ Дания!

Дания има около 3 милиона
население, половината отъ на-
шето. Пространство три пжти
по малко отъ нашето (около
40,000 кв. км.). Занятие главно
земледѣлие и скотовѣдство.
Повечето отъ населението съ
по нѣколко десетки декари на
семејство.

Интелигентниятъ датски се-
лянинъ типизира производст-
вото си по видъ и качество,
употрѣблява машини и за мал-
китъ стопанства. Вживѣлъ се
въ истинското кооперативно
дѣло.

Кравата на датския образо-
ванъ селянинъ е дала презъ
1934 год. срѣдно 3,200 литри
млѣко (презъ 1870 — 1350 л.).
Малката Дания е изнесла
презъ сжщата година 150,000
килограма масло. Дания е оте-
чество на народнитъ универ-
ситети.

Чаплинъ

въ ролята на Хитлеръ

Знаменитиятъ американски
киноартистъ Чарли Чаплинъ,
въ единъ разговоръ съ журна-
листитъ, е заявилъ, че възна-
мѣрява да играе въ ролята на
Хитлеръ, въ единъ свой пред-
стоящъ комически филмъ.

— Азъ считамъ, — казалъ
Чаплинъ, че имамъ пълното
право да подражавамъ Хитле-
ра, така както той отдавна ми
заимствува моитъ мустаци и
се гордѣе съ тѣхъ предъ цѣ-
лия свѣтъ.

Магазинътъ на шиваш-
ката кооперация „Морски
Изгрѣвъ“ се премѣсти на
ул. „Царъ Борисъ“ № 12 подъ
хотелъ Мусалла и разполага
съ чисто вълѣнени пла-
тове за дамско и мъжко
облѣкло, финни одесла,
български и европей-
ски сатени, за ученически
престилки и всички ви-
дове шивашки мате-
риали при цени конкурентни

Известната модна дреханица

:ПЛОВДИВЪ:

ул. „Царъ Борисъ“ 9

на Бр. Мандилови

разполага съ голѣмъ изборъ отъ новопристигна
последни модели за дамски, мъжки и детски
горни дрехи

Посетете за да се увѣрите!

Работилница за

точени листа и

реномиранъ кадайфъ

ЕДИНСТВЕНЪ ВЪ ГРАДА

ДОБРОКАЧЕСТВЕНА СТОКА БР. МИХАИЛОВИ
ул. „27 юлий“ тел. 26-03 (до ателие „Прогресъ“)

Преди да си купите

или поржчате КИЛИМИ

отъ видове, каквито желаете: ПЕРСИЙСКИ, КОТЛЕНСКИ,
ЧИПРОВСКИ, ПИРОТСКИ и др. посетете килимарската кжща
БР. Н. БОЯДЖИЕВИ УЛ. ЦАРЪ БОРИСЪ 26, до бирария
„Кристалъ“, кждето ще намѣрите най-голѣмъ изборъ.

КАЧЕСТВО НЕНАДМИНАТО И ГАРАНТИРАНО

Реномираното кройческо
ателие

..ХОЛИВУДЪ

задъ църквата („Св. Никола“)

РАЗПОЛАГА СЪ НАЙ-НОВИТЪ ПАРИЖКИ МОДЕЛИ ЗА
СЕЗОНА. ИЗРАБОТКА ЕЛЕГАНТНА И ПО ВКУСА НА
КЛИЕНТА

КУЛТУРЕНЪ ПРЕГЛЕДЪ

Редакция и администрация ул. „Кавала“ № 5

Годишенъ абонаментъ 100 лв. Реклами по споразумение

Планинска страна ли е България?

Обикновено се говори и пише, че България е планинска страна. Обаче, според професоръ Ив. Батаклиевъ отъ Софийския университетъ, България е повече полска (равнина) отколкото планинска страна. Наистина, споредъ неточни измѣрвания (картини съ масштабъ 1:126000), отъ 103,146 кв. клм. пространство на цѣла България, 40,532 кв. клм. или 40 на сто, сж полета и равнини, а 62,614 или 60 на сто — планини, обаче това не е доказателство че България е повече планинска страна. Ако измѣрването на планинитъ и равнинитъ стане на точна карта съ по едра мѣрка (съ масштабъ 1:50,000 или 1:40,000), площта на полетата, ако не е повече отъ планинската площ не ще е по малка отъ нея. Но въпросътъ за повърхността на България, въ връзка съ който сж плодородието и културата на страната, е свързанъ и съ въпроса за надморската височина. Обикновено неравнитъ земи съ височини повече отъ 300 метра се числятъ къмъ планинитъ, но страни, каквато е България, дето има полета съ 550 м. (софийското) и дори съ 950 м. (самоковското) надъ морското равнище дето въ пояса съ 300 — 500 м. надморска височина има ниви и тамъ сж нашитъ най-хубави лозя, розови градини и пр. — естествено е, че земята съ надморска височина до 500 м. не може да се взима за планинска.

Ето защо, ако сметемъ земята съ надморска височина до 500 метра за полска, а надъ 500 м. за планинска, тогава

66,584 кв. клм. или 65 на сто (близо две трети) отъ България е полска, а само 36,562 кв. клм. или 35 на сто (крѣгло една трета) е планинска. Но ако това е пресилено, казва проф. Батаклиевъ, най-малко трѣбва да се приеме, че България е толкова планинска земя, колкото и полска, но не повече планинска.

НАШИ АРТИСТИ

Скица отъ Ал. Добриновъ

г. Иванъ Кумановъ

Нашиятъ голѣмъ актьоръ чийто 25 годишенъ сцениченъ юбилей ще се отпразднува въ Варна на 16 XII т. г., подъ покровителството на г. Министра на народното просвѣщение и уредбата на общограждански к-тетъ подъ председателството на кмета г. инж. Мустаковъ.

ПРИ МАГАЗИНЪ

Златното зайче:

Владиславъ Цанковъ
ул. „Владиславъ“

ще намѣрите пълна галантерия при най-достъпни цени

Съкровищата на Китай се разпродаватъ въ Европа

Военнитѣ действия въ Китай сж поставили въ опасностъ художественитъ съкровища на Китай, ценността на които е колосална.

Въ последно време китайското правителство е започнало да изнасятия сжкровища предимно въ Англия. Ценни керамични произведения отъ китайски стариненъ фарфоръ, картини на коприна отъ прочути китайски художници, а така сжщо и златни и сребърни

монети, които досега сж сѣ пазили въ нумизматическитъ колекции на Нанкинъгъ.

Много предмети ще бждатъ продадени на търгъ за да се даде възможностъ на китайското правителство да плати военнитѣ поръчки, които е направило въ Европа. Китайското правителство очаква да получи отъ тая продажба не по-малко отъ 300 милиона китайски долари.

Домътъ на Марсилския водолазъ

Марсилския водолазъ Жанъ Негри познава дъното на старото пристанище по-добре отъ колкото улицитъ на своя роденъ градъ.

Всѣки пѣтъ, когато Негри изследва потънали параходи, той прибира съ себе си, отъ тѣхъ за споменъ нѣкой интересенъ предметъ. И за 20 годишнитъ си подводни странствувания, водолазътъ е приготвилъ колекция отъ тѣзи находки, въ своята квартира.

Барометърътъ койго виси на стената, въ столовата му, е взелъ отъ „Нумидий“ потъналь въ Жолете, презъ 1928 год; наредъ съ него на стената чука часовникъ. Водолазътъ го намѣрилъ въ капитанската каюта на „Сандерсъ“ потъналь презъ 1933 год.

Столтътъ, на който той седи, реликва на „Никола Паке“ грамаденъ пѣтнически параходъ, който потъналь край брѣга на Мароко, преди 5 год; пепелница, джезве и кутия за захаръ — споменъ отъ катастрофата „Поля лека“ — изгорѣль презъ 1929 год; единъ звънецъ за врата — изваденъ отъ „Калбанъ“, който се е разбилъ въ скалитъ на Парке рола.

Въ градината предъ къщицката на водолаза Негри, нѣма никакво дърво или растение. Тукъ лежатъ фантастични вещи: котви, вериги, спасителни пояси, параходни винтове. Всѣка, отъ тия вещи — свидетелства за морскитъ катастрофи, последни останали спомени отъ потънали параходи.

Какъ се става милионеръ?

Американскиятъ журналистъ и драматургъ, Робертъ Шервудъ, е станаль милионеръ, благодарение на единствената своя пиеса „Раятъ на идиота“ Въ течение на две години тая пиеса не е слѣзла отъ сцената Шервудъ е спечелиль повече отъ единъ милионъ долари.

Въ Ню-Йоркъ на пиесата присъжствуваха близо единъ милионъ зрители и съ толкова била посетена презъ време на провинциалната ѝ обиколка.

Когато пиесата е била откупена отъ единъ известенъ английски театраленъ директоръ за да я постави на лондонската сцена, той и авторътъ предполагали, че пиесата ще се задържи само за около 10 пѣти, но въ Лондонъ тя безъ прекъсвания се играла въ про-

дължение на 8 месеца и сега се възобновява наново. Въобщѣ въ Англия на пиесата сж присъжствуваха, около 600,000 посетители.

Шервудъ ежеседмично получаваль отъ 300 до 400 фунта стерлинги, когато пиесата се играла въ Лондонъ. Сега той е продалъ пиесата си за 160,000 долара, за да бжде поставена на филмъ.

Сюжетътъ на „Раятъ на идиота“ билъ разказанъ на Шервуда отъ нѣкой си пѣтничекъ отъ параходъ, съ когото пѣтували наедно. Този човѣкъ дошълъ да прекара известно време въ единъ китайски градъ наедно съ нѣколко чужденци и то презъ време когато китайцитъ влѣзли въ бой съ японцитъ.

Пушете най-ароматичнитъ

цигари „Момиче“

Отъ Ф.ката на М. К. АВГЕРИНИДИ — Варна